

165.

Zákon ze dne 2. července 1924

o ochraně výroby rostlinné.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Ochrana ušlechťování rostlin.

§ 1.

(1) Ušlechťování kulturních rostlin a množení ušlechťovaného materiálu za účelem dosažení původnosti odrůd (zákon ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádí a zkoušení odrůd kulturních rostlin), požívá ochrany záležející v tom, že v okolí pozemků, na nichž jest pěstován ušlechťovaný neb ušlechťený materiál, nesmějí býti pěstovány tytéž nebo příbuzné druhy a odrůdy, jimiž by mohlo býti způsobeno cizí sprášení.

(2) Podnikům, které se hodlají domáhati této ochrany, jest se vykázati, že jsou za podniky šlechtitelské výslovně uznány. Uznání udílí k návrhu příslušné uznávací komise (zák. č. 128/21 Sb. z. a n.) ministerstvo zemědělství, a to jen do odvolání. Uznání nepodléhá státní podniky šlechtitelské, dále podniky, které smluvně převzou od uznaného šlechtitelského podniku množení jeho ušlechťovaného materiálu.

§ 2.

(1) Kdo hodlá pro své kultury získati ochranu v §u 1 zmíněnou, jest povinen starostovi obce, v níž jsou pozemky, na kterých zamýšlí pěstovati materiál ušlechťovaný nebo množiti materiál již ušlechťený, písemně přesně oznámiti:

a) pozemky (dle možnosti s udáním čísel katastrálních), pro které, od kdy a na jakou dobu chce získati ochranu;

b) pozemky (dle možnosti s udáním čísel katastrálních), které mají býti postiženy omezením dle §u 1, a to i tehdy, když tyto pozemky leží v jiné obci;

c) jméno a bydliště vlastníků pozemků;

d) druhy a odrůdy, pro které chce ochrany dosáhnouti;

e) druhy a odrůdy, které na okolních pozemcích nemají býti pěstovány, a dobu, pro kterou má tento závazek trvati.

(2) Podniky šlechtitelské, které potřebují uznání, musejí připojiti k oznámení opis uzná-

vacího dekretu, podniky množitelské pak opis smlouvy, kterou uzavřely s oprávněným podnikem šlechtitelským (§ 1, odst. 2.).

(3) Konečně jest prokázati písemným dokladem, se kterými vlastníky pozemků a jak se již o věci dohodl.

(4) Oznámení jest podati 2 roky před setím (sázením) plodiny, pro kterou jest ochrana žádána; pro ochranu ozimů počítá se tato lhůta od 1. srpna, pro ochranu jařin od 1. února toho roku, v němž má býti setí (sázení) provedeno.

§ 3.

(1) Starosta obce jest povinen do 4 neděl ode dne, kdy dostal oznámení (§ 2), pozvati na potvrzení jak toho, jenž podal oznámení, tak i všechny zájemníky ke schůzi tak, aby jim pozvání s udáním předmětu jednání bylo dodáno včas, a to nejméně 3 dny před schůzí.

(2) Starosta má všemožně působiti k tomu, aby se mezi zájemníky docílilo dohody.

(3) Je-li tu dohoda, ať již napřed nebo u obecního úřadu sjednaná, prohlásí starosta obce její závaznost pro zájemníky. O jednání sepíše se v každém případě protokol, ve kterém se vyznačí výsledek jednání.

(4) Nedohodnou-li se účastníci, nebo nedostaví-li se k jednání některý z nich, zašle starosta obce spisy politickému úřadu I. stolice k rozhodnutí, ačli žadatel nevzdá se žádosti, aby závazek se vztahoval i na pozemky těch, s nimiž nebylo docíleno dohody neb kteří se nedostavili k jednání.

(5) Politický úřad I. stolice pokusí se o smírné vyřešení věci a provede — je-li toho třeba — na náklad podniku, domáhajícího se ochrany, místní šetření, k němuž kromě zájemníků jest přizvati nestranného znalce, načež po případném slyšení příslušné Uznávací komise rozhodne o tom, pro které plodiny, v jakém rozsahu a na jak dlouho se ochrana poskytuje a kteří zájemníci a v jakém rozsahu a po jakou dobu mají se v zájmu ochrany podniku šlechtitelského nebo množitelského zdržeti na svých pozemcích pěstování těch kterých rostlin.

(6) Z rozhodnutí politického úřadu možno se odvolati k politickému úřadu II. stolice, jehož rozhodnutí je konečné.

§ 4.

(1) Nedostaví-li se ten, kdož o ochranu se uchází, ač pozván, bez dostatečné omluvy k jednání, jež provádí obecní starosta neb

politický úřad I. stolice, má se za to, že od svého úmyslu upouští.

(2) Nedostaví-li se některý jiný zájemník, ač pozván, bez dostatečné omluvy k jednání, jež provádí politický úřad I. stolice, má se za to, že nemá námitek; nárok na odškodnění podle § 6 zůstává však nedotčen.

(3) Na tyto důsledky budiž v pozvánce upozorněno.

§ 5.

Práva a povinnosti, vyplývající z dohody neb rozhodnutí (§§ 3 a 4), souvisejí s pozemky a lze je stanovit na dobu 1, nejdéle 2 roků, obnoviti až po uplynutí 4 roků. Zanikají, nevyužije-li oprávněný výhody mu poskytnuté v prvním roce, a to bez újmy náhradních nároků zájemníků (§ 6).

§ 6.

Vlastníci pozemků, postižených omezením dle tohoto zákona, mohou se domáhati na chráněném podniku přiměřené náhrady škody, která jim vznikne v důsledku tohoto omezení, nebo mohou žádati, aby jim podnik, pokud je mu to bez zvláštní hospodářské újmy možno, propůjčil na dobu, po kterou omezení trvá, k užívání jiné své pozemky v přibližně stejné výměře, hodnotě a vzdálenosti. Nedocílí-li se dohody, rozhodne na návrh okresní soud, v jehož obvodu leží pozemek chráněného podniku, nesporným řízením.

§ 7.

Množitelé, kteří smluvně převezmou od šlechtitelských podniků množení ušlechtělého materiálu, jsou povinni, i když to nebylo zvláště ujednáno, převzatý ušlechtělý materiál před setím, při setí nebo sázení, za vzrůstu, při sklizni, mlácení a uschovávání tak opatrovati a chrániti, aby nenastalo cizí sprášení nebo mechanické pomísení s jinou odrudou nebo jiným druhem, který se nedá z rozmnoženého materiálu vyčistiti (oddělit).

§ 8.

Podrobnosti, zejména o tom, co rozuměti šlechtitelským a množitelským podnikem, ušlechtěným a ušlechtělým materiálem, jakož i na které rostliny se vztahuje ochrana, stanoveny budou vládním nařízením.

HLAVA II.

Ochrana kultur rostlinných před škodlivými činiteli.

§ 9.

(1) Škodlivými činiteli kulturních rostlin rozumějí se podle tohoto zákona škůdci původu živočišného, choroby rostlinné původu ústrojného a neústrojného a plevele.

(2) Vlastníci pozemků jsou povinni podle předpisů tohoto zákona chrániti kultury rostlinné před škodlivými činiteli, zamezovati vhodnými prostředky jich zavlečení a rozšíření, jakož i přičiniti se použitím vhodných prostředků o jich zdolání.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu, jakož i všech následujících vztahuje se na kultury lesní jen potud, pokud není platnými lesními zákony a nařízeními předepsáno něco jiného.

§ 10.

(1) Vyskytnou-li se škodliví činitelé, kteří budou nařízením podle § 11 jmenováni, v nebezpečném rozsahu, neb hrozí-li takové vyskytnutí, jsou všichni vlastníci pozemků v obci nebo v jinak určené oblasti povinni provésti potřebná opatření společně na svůj náklad.

(2) Nevyhoví-li vlastník povinnosti mu uložené v § 9 nebo v předchozím odstavci tohoto paragrafu, učiní potřebná opatření starosta obce na útraty liknavého. Zanedbá-li starosta tuto povinnost, učiní tak politický úřad I. stolice.

(3) Jde-li o společné opatření podle 1. odst. tohoto paragrafu, může obecní zastupitelstvo se usnésti na tom, že obec provede naznačené opatření v celém svém obvodu nebo jeho části, při čemž vlastníci pozemků jsou povinni všechna nutná opatření na svých pozemcích snášeti a při tom dle usnesení obecního zastupitelstva spoluúčinkovati. Útraty hradí se zatím z obecní pokladny; obec rozvrhne pak útraty na účastníky v poměru k výměře kultur škodlivým činitelem napadených neb ohrožených.

§ 11.

Vládním nařízením budou vydány předpisy o tom:

1. kteří škodliví činitelé, ve kterém rozsahu, kým a kdy musí býti hubeni;
2. která opatření, potřebná k úspěšnému hubení a potírání škodlivých činitelů nebo

i k tomu, aby zabráněno bylo jich vyskytnutí se nebo zavlčení, musí býti učiněna, nebo kým, do které doby a na čí náklad se má tak státi;

3. které osoby a úřady, do kdy a jakým způsobem jsou povinny oznamovati úřadům, ústavům nebo orgánům k tomu určeným vyskytnutí se určitých škodlivých činitelů nebo nebezpečí, po případě podezření, že se vyskytli;

4. že vlastníci pozemků v 2. odst. §u 9 uvedení jsou povinni, objeví-li se ve větším rozsahu škodlivý činitel jim neznámý, neprodleně věc oznámiti příslušnému výzkumnému ústavu (§ 17) a po případě zaslati jemu též přiměřený vzorek poškozených rostlin, exempláře škůdce a pod.;

5. kterým úřadem, v kterých případech a za kterých bližších podmínek mohou býti uloženy jednotlivým osobám určité povinnosti neb závazky, aby se dosáhlo účelů v §u 9 naznačených, zejména že může býti zakázáno pěstovati na pozemku po stanovenou dobu určité druhy neb odrůdy rostlin, nebo že mohou býti předepsány druhy a odrůdy rostlin pro určité pozemky a pod.

§ 12.

Vlastníci pozemků a držitelé plodin zemědělských a výrobků z nich musí připustiti, aby výzkumné ústavy (§ 17) nákladem svým činily na těchto pozemcích nebo s těmito plodinami a výrobky pokusy a úkony potřebné k tomu, aby byli škodliví činitelé hubeni nebo aby bylo zabráněno jich zavlčení.

§ 13.

(1) Nařízením vlády může býti:

a) učiněno opatření, že smí býti z ciziny dováženy neb územím státním provázen rostlinný materiál (celé rostliny nebo jich části, semena a sadba a pod.) a veškeré předměty, které byly ve styku se živými rostlinami nebo rostlinným materiálem (na př. půda k účelům kultivačním, obaly rostlin, součástky parníků atd.), neb určité druhy těchto předmětů jen po fytopathologické kontrole, nebo že smí býti dováženy toliko na základě případného dobrého zdání, podaného odborným orgánem (§ 17), nebo osvědčení státního, po případě jiného veřejného výzkumného (fytopathologického) ústavu (stanice) příslušného cizího státu;

b) zakázán dovoz tohoto materiálu určitého původu, je-li škodlivými činiteli napaden neb znečištěn nebo z nich podezřelým.

(2) Rovněž může býti vládou nařízeno, že zboží v předcházejícím odstavci uvedené může býti vyváženo jen po fytopathologické prohlídce, nebo po provedení opatření uvedených v §u 14, nebo že z ciziny dovážený rostlinný materiál musí býti vhodným způsobem tak označen, aby jej bylo možno rozeznati od stejného rostlinného materiálu domácího původu.

(3) Vládním nařízením může býti konečně upravena doprava materiálu škodlivými činiteli napadeného nebo znečištěného nebo z nich podezřelého z oblasti do oblasti nebo z podniku do podniku, zejména pokud jde o zásilky železniční a poštovní.

§ 14.

Obchodníkům se zemědělskými a lesními plodinami, sazenicemi, stromky, rostlinami nebo částmi rostlin, jako řízků, rouby a pod. nebo jiným rostlinným materiálem, ať určen k setí a k sázení nebo pro jinou spotřebu, může býti vládním nařízením uloženo vykonati ve vhodný čas opatření přiměřená k tomu, aby byl tento materiál zachován zdravým a nezkaženým, aby bylo zamezeno rozšíření škodlivých činitelů.

§ 15.

(1) Vládním nařízením může býti stanoveno, že:

a) obaly určitých ochranných prostředků musí býti opatřeny plombou výrobce;

b) veškeré chemické prostředky na ochranu rostlin, jakož i předměty uvedené v §u 14 smí býti prodávány a vůbec zcizovány jen s uvedením skutečné jakosti co do druhu a původu, po případě též co do složení a obsahu.

Ustanovení toto platí také o tiskopisech, kterými se jmenované zboží nabízí, smlouvách, závěrečných listech, fakturách, účtech a pod.

(2) Pro určení kvality neb složení zboží rozhoduje vzorek vzatý při převzetí zboží.

(3) Bylo-li prokázáno, že určitý prostředek na ochranu rostlin je nevhodný neb dokonce škodlivý, může ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem obchodu jeho dovoz zakázati.

§ 16.

(1) Na požádání toho, kdo předměty v §§ 14 a 15 uvedené chce do obchodu uvést,

mohou ústavy, ministerstvem zemědělství tím pověřené, předměty tyto v obalu zaplombovati a jakost jejich v certifikátu ověřiti.

(2) Vláda může naříditi toto plombování a ověřování pro druhy zboží uvedené v §§ 14 a 15 jako povinné.

(3) Plomby a certifikáty výzkumných ústavů nutno považovati za známky a listiny veřejné; jich porušení, falšování a napodobování je zakázáno.

(4) Ustanovení předpisů uvedených v §§ 14, 15 a 16 nemohou býti úmluvou stran změněna.

§ 17.

(1) Odborným dozorem na zachovávání předpisů II. hlavy tohoto zákona jsou pověřeny výzkumné ústavy, které budou nařízením k tomu ustanoveny a které mohou dozorčí službu vykonávati svými odbornými orgány. Zvláště jsou orgány naznačených výzkumných ústavů i řečené jejich orgány kontrolní v případech důvodného podezření, že předpisy tohoto zákona nejsou zachovávány, nebo že hrozí nebezpečí škodlivého činitele, oprávněny konati prohlídky pozemků, plodin zemědělských a lesních a výrobků z nich uvedených v §§ 13 a 14, prostředků na ochranu rostlin v § 15 naznačených, a to i ve skladištích, prodejnách nebo v dopravě a bráti podle potřeby vzorky k dalšímu vyšetřování.

(2) Prohlídka železničních a poštovních zásilek z ciziny dopravovaných bude se díti v místech stanovených vládním nařízením. Pokud se týče prohlídky poštovních zásilek tuzemských, lze ji připustiti ve smyslu ustanovení poštovního řádu tehdy, jde-li o případy důvodného podezření.

(3) K prohlídce budiž v každém případě přizván vlastník pozemku, skladiště nebo prodejny, případně dopravovatel neb jeho zástupce. Prohlídka omezí se na okolnosti, jichž znalost vzhledem k účelům jejím je nezbytná.

(4) Prohlídky tyto mohou se díti pouze v mezích ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(5) Pro odbornou službu informační a zpravodajskou mohou býti jmenováni ministerstvem zemědělství fytopathologičti zpravodajové, kteří jsou oprávněni konati prohlídky pozemků a hospodářských budov a bráti při tom podle důvodné potřeby přiměřené vzorky k dalšímu vyšetřování.

(6) Vlastníci pozemků, jakož i skladišť a prodejen a zástupci těchto osob jsou povinni poskytnouti kontrolním orgánům všechny nutné pomůcky a prostředky — pokud je mají — aby mohli naznačené úkoly své rychle a řádně prováděti; tutéž povinnost mají vlastníci pozemků a hospodářských budov i k fytopathologickým zpravodajům.

(7) Řečené orgány i zpravodajové fytopathologičti jsou, pokud vykonávají funkce jim na základě tohoto zákona svěřené, pomocnými orgány státní správy se všemi právy a povinnostmi z poměru toho plynoucími, zejména pokud se týče ochrany trestního práva.

(8) Osoby pověřené výkonem kontroly, musí složiti, pokud nejsou vázány přísahou jakožto státní zaměstnanci, u příslušného politického úřadu I. stolice přísahu, že budou kontrolu vykonávati dle nejlepšího vědomí a svědomí za šetření všech vymožeností vědy a praxe.

(9) Pokud jde o pozemky v lesním hospodářství využítkované, dlužno považovati za odborné orgány výzkumných ústavů orgány státní lesní služby dohlédací.

(10) Bližší předpisy budou vydány vládním nařízením.

§ 18.

Osoby, které podle předchozího paragrafu provádějí prohlídky, jsou povinny zachovávat nejprísnejší tajemství o výrobě a obchodu.

§ 19.

(1) Politický úřad I. stolice k návrhu výzkumného ústavu (§ 17) může veškerý podezřelý a nakažený materiál na základě komisionelního šetření zabaviti a naříditi jeho zužitkování způsobem, kterým by další rozšiřování škodlivých činitelů bylo nejbezpečněji odvráceno. Ustanovení toto nevztahuje se na řečený materiál, pokud jest právě v dopravě železniční nebo poštovní. Se zásilkami poštovními, jichž obsah bude ve smyslu tohoto paragrafu uznán nebezpečným nebo nakažlivým, bude naloženo dle předpisů poštovního řádu jako se zásilkami z dopravy vyloučenými.

(2) Případný výtěžek za tento materiál nebo za výrobky z něho docílené náleží vlastníku po srážce výloh úředním výkonem vzešlých. Nebylo-li úmyslně vyskytnutí se škodlivého činitele včas hlášeno, ač to bylo prováděcím nařízením stanoveno, připadá tento výtěžek státu.

(3) Ministerstvo zemědělství může v dohodě s ministerstvem obchodu oblasti zamořené nebezpečným škodlivým činitelem neb jím ohrožené prohlásiti za uzavřené a zakázati na přiměřenou dobu vývoz plodin, které jsou nebo by mohly býti tímto škodlivým činitelem napadeny nebo by mohly nákazu šířiti, jakož i učiniti potřebná opatření při dovozu těchto plodin do uzavřené oblasti.

(4) Vláda může v případě nezbytné nutnosti, ohrožuje-li škodlivý činitel nebezpečně kultury rostlinné, za účelem účinného a rychlého provádění tohoto zákona a prováděcích nařízení k němu vydaných, pro určité oblasti uložit nařízením obecnou pracovní povinnost úřadům veřejným, obcím a osobám uvedeným v §u 10, pověřiti je právem a povinnostmi úředních osob a ústavů a poskytnouti jim právo požadovati potřebné předměty a nutné úkony k dosažení těchto úkolů, stanoviti i výjimky z předpisů o nedělním klidu a osmihodinné době pracovní. Nesplnění těchto povinností budiž stíháno dle trestních ustanovení tohoto zákona.

(5) Ministerstvo zemědělství může v dohodě s ministerstvem obchodu, jde-li o zvlášť nebezpečného škůdce a hrozí-li nebezpečí z prodlení, zakázati dovoz nebo vývoz zboží v §u 13 jmenovaného.

(6) Opatření uvedená v odst. 3. a 5. buďtež neprodleně předložena ministerské radě k dočasnému schválení. Učiněná opatření nutno veřejně vyhlásiti.

Hlava III.

Ustanovení všeobecná, trestní a závěrečná.

§ 20.

Obce, orgány bezpečnostní služby, výzkumné ústavy a výzkumné a kontrolní stanice zemědělské jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona a nařízení na jeho podkladě vydaných.

§ 21.

Ustanovení tohoto zákona mluvící o vlastníkovi vztahují se také na pachtýře neb jiného uživatele, po případě osobu za správu zodpovědnou.

§ 22.

(1) Kdo jedná proti ustanovení tohoto zákona a nařízení na jeho podkladě vydaných, bude, pokud čin nespadá do příslušnosti soudu, trestán politickým úřadem pokutou až do 500 Kč neb vězením (uzamčením) až do

14 dnů. Tresty tyto mohou býti uloženy též současně.

(2) Jsou-li tu přitěžující okolnosti, zejména opakování trestného činu neb prokázaná úmyslnost, bude vinník potrestán pokutou až do 5.000 Kč nebo vězením (uzamčením) až do 6 neděl; při odsouzení pro přestupky §§ 13 až 15 může býti nařízeno též uveřejnění pravoplatného trestního nálezu ve veřejných listech neb jiných veřejných publikacích na náklad odsouzeného.

(3) Je-li peněžitá pokuta nedobytná, změní se v přiměřený trest vězení (uzamčení). Trest vězení (uzamčení) spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu nesmí činiti více než 6 neděl.

§ 23.

Tomu, kdo bude potrestán, protože na pozemku pěstuje odrůdy a druhy rostlin, jimiž by mohlo býti způsobeno cizí sprášení, budiž současně uloženo, aby v přiměřené lhůtě závadnou kulturu tak odstranil, aby bylo cizí sprášení ušlechťovaného neb ušlechtěného materiálu vyloučeno. Neučiní-li tak, provede opatření toto politický úřad I. stolice na jeho náklad.

§ 24.

(1) Kdo vědomě činí orgánům v §u 17 uvedeným při výkonu jejich funkcí nesprávné údaje, kterými by mohly býti oklamány, nebo kdo vědomě učiní starostovi obce nepravdivé neb nesprávné oznámení dle §u 2 o tom, že bude pěstovati materiál ušlechťovaný neb ušlechtěný množiti, bude potrestán pokutou až do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) až do 3 měsíců.

(2) Kdo úmyslně rozšíří škodlivé činitele v prováděcím nařízení k tomuto zákonu označené mezi kulturami rostlinnými, jakož i kdo jedná proti zákazu nepěstovati na pozemcích po stanovenou dobu určité rostliny nebo proti nařízení pěstovati na pozemku určité kultury nebo odrůdy, budiž potrestán pokutou až do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 3 měsíců; stejnému trestu podléhá ten, kdo jedná proti ustanovením §u 18. V případech tuto i v odstavci předchozím uvedených lze uložit pokutu i trest vězení (uzamčení) současně.

(3) Je-li peněžitá pokuta nedobytná, změní se v přiměřený trest vězení (uzamčení). Trest vězení (uzamčení) spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu nesmí činiti více než 3 měsíce.

(4) Trestné činy v tomto paragrafu uvedené náležejí rovněž do příslušnosti úřadů politických.

§ 25.

(1) Pokuty vybrané plynou ve prospěch státu.

(2) Co do prostředků opravných platí, pokud tento zákon nestanoví jinak, všeobecné předpisy správní.

(3) Úřad, nařizuje opatření podle tohoto zákona neb prováděcích nařízení k němu vydaných, může, hrozí-li nebezpečí z prodlení, zároveň stanovit, že případné odvolání nemá účinku odkladného. Odvolání z nálezů trestních má však vždy účinek odkladný.

§ 26.

(1) Kde se v hlavě I. a II. tohoto zákona mluví o politickém úřadu I. a II. stolice, rozumí se jím na Slovensku okresní (městský notářský), případně župní úřad, v Podkarpatské Rusi administrativní vrchnost I. a II. stolice.

(2) Trestní pravomoc vykonávají na obou těchto územích administrativní policejní vrchnosti.

§ 27.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti rok po vyhlášení.

(2) Současně pozbudou účinnosti veškeré právní předpisy nesrovnávající se s jeho obsahem, jmenovitě:

býv. rak. min. nařízení ze dne 29. dubna 1875, čís. 73 ř. z., které se týče záповědi do-
vážeti země, odpadky atd. ze Spojených
států severoamerických;

býv. rak. min. nařízení ze dne 20. dubna 1898, čís. 54 ř. z., a nařízení ze dne 16. ledna 1909, čís. 22 ř. z., jimiž se zapovídá dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce stíženého mšicí San José z Ameriky a Austrálie;

zákon ze dne 30. dubna 1870, čís. 38 čes. z. z., čís. 37 mor. z. z., a čís. 33 slez. z. z., týkající se ochrany zemědělství proti škodám způsobeným housenkami, chrousty a jiným škodlivým hmyzem;

zákon ze dne 13. října 1880, čís. 78 čes. z. z. a zákon ze dne 9. prosince 1883, čís. 2 mor. z. z. ex 1885, o hubení cizopasných rostliny ko-
kotice jetelové, případně bodláku;

§§ 50—56 uher. zák. čl. ze dne 25. května 1894, čís. XII, o polním hospodářství a polní policii, a uher. zák. čl. ze dne 19. června 1907, čís. XXXI, o hubení marockých kobylek, dále nařízení k jich provedení vydaná;

vládní nařízení ze dne 7. dubna 1921, čís. 148 Sb. z. a n., o ochraně proti zavlečení rakoviny bramborů a jejím potírání, ve znění vládního nařízení ze dne 21. dubna 1922, čís. 127 Sb. z. a n.

(3) Naproti tomu zůstávají v platnosti předpisy o révokazu.

(4) Dále zůstávají nedotčeny předpisy práva honebního, rybářského a o ochraně ptactva, jakož i zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 5 Sb. z. a n. z r. 1924, o označování původu zboží.

(5) Zákon provede ministr zemědělství ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,
též za ministra Dr. Ho zu.